

7

Rosa

Rosa

Oktober – April 2026

Rosa is nu 6½

*Dit boek is gemaakt op basis van 26
gesprekken met Marcel Houtzager, verspreid
over een half jaar. Dit is boekje 13 in jouw
serie.*

geschreven via

roos en lucas

*Een rustig gesprek, omgezet in iets wat je kunt
vasthouden.*

Rosa, dit halfjaar

Deze maanden was Rosa vooral *beweging* — niet stilzitten aan tafel, niet stilstaan op de piano, niet stoppen met vertellen tegen Snuffie. Je zag haar groeien van een meisje dat nog voorzichtig was in groep 4 naar iemand die met losse handen op haar fiets reed en de zwarte band wilde voordat ze de witte kon knopen. Haar wereld draaide eerst om astronauten en ruimte, toen om dolfijnen en oceanen, en aan het eind van dit halfjaar om paarden — maar altijd met dezelfde intensiteit waarmee ze zich in dingen stort. Twee centimeter langer, een litteken op haar knie, en een blauwe oceaan-lamp die nu uit mag omdat ze groot is.

Piano bleef haar rustmoment, ook al zuchtte ze soms van frustratie als het niet meteen lukte. Je hoorde haar groeien van perfectionist die op de toetsen sloeg naar iemand die foutloos kon spelen bij de generale repetitie en daar zelfverzekerd een buiging na maakte. Het Star

Wars-thema met de lage tonen die ze samen met jou luisterde, de Little Mermaid-melodie die ze op gehoor zocht, het paarden-galop-stukje waar ze zo energiek bij werd dat ze bijna met haar voeten op de stoel zat — muziek was haar plek om door te zetten, net als jij dat doet als volwassene. Haar pianoleraar zag vooruitgang in haar coördinatie, en toen ze uiteindelijk met twee handen begon te spelen, was dat iets waar je zichtbaar trots op was.

De tafels waren een ander verhaal. De 3 en 4 waren een flinke uitdaging aan het begin, de 4 bleef pittig, de 6 kostte moeite, en de 7 was ronduit frustrerend — vooral 6x7, dat maar niet wilde blijven hangen. Maar Rosa pakte het op haar eigen manier aan: ze maakte er een liedje van met paardengeluiden, je hielp met een spelletje en snoepjes, en uiteindelijk was ze een van de snelsten van de klas. Twee foutjes op haar toets van de 7 dankzij de hinniktechniek, en dat was al een overwinning. Je zag hoe ze haar eigen

systeem bedacht om dolfijnen te tellen voor de tafel van 6, en hoe ze trots was als het eindelijk lukte.

Rosa's fantasie was grenzeloos en veranderde met de weken mee. In oktober sleepte ze takken in het bos en zat ze in vingerhaken geslagen, terwijl ze thuis uren lang verhalen vertelde tegen Snuffie. Tegen november was ze een astronaut die in slow motion door de woonkamer bewoog en een lanceerplatform bouwde uit tuinstoelen, met Snuffie als co-piloot. Ze droeg zilveren sneakers met een raket-shirt, haakte een zilveren ruimte-slang voor haar juf, en graafde maankraters in de zandbak. Een steentje dat ze in de zandbak vond was volgens haar een meteoriet, en ze bewaarde het voorzichtig in een doosje naast haar bed. De presentatie in de kring op school — haar meteoriet laten zien aan de klas — was een groot moment voor haar. Later verschoof haar interesse naar dolfijnen toen Sophie schelpjes van het strand gaf, en ze speelde dolfijnen-shows, maakte geluidjes na,

oefende een dolfijnen-slag op piano en twijfelde of ze voor haar verjaardag een astronaut of zeemeermin wilde zijn. Tegen het eind van dit halfjaar stonden paarden op nummer één, en na haar eerste echte rit op een pony wilde ze er helemaal niet meer af.

Met Sophie was alles altijd intens. Ze bouwden samen tenten, tekenden regenbogen en hartjes op de stoep, en hadden een klein ruziëtje over Rosa's lievelings-roze potlood dat snel weer overwaaide. Ze deden een experiment met 'ruimte-brandstof' dat een kliederboel opleverde, en later organiseerden ze dolfijnen-shows en reddden ze paarden in hun fantasiespel. Als Sophie ziek was, voelde Rosa zich verloren op school — ze was daar voorzichtig en verlegen, terwijl ze thuis de grootste mond had. Sophie's tekening van een dolfijn met een pleister op zijn vin na Rosa's fietsval bezorgde haar veel lachplezier. Ze hielden een tekenwedstrijd over ponytekeningen, iets wat Rosa natuurlijk in haar voordeel wilde beslissen. Later in het halfjaar

bleek dat Sophie niet haar vriendinnetje was, maar haar zus — en toen Sophie karate deed, wilde Rosa dat ook meteen proberen.

De val van haar fiets in januari was een keerpunt. Ze viel hard op een gladde tak in het bos en liep flinke verwondingen op aan haar knie en handpalm. Na de eerste schrik was ze vooral boos op de 'stomme tak' in plaats van alleen bang. Ze droeg haar pleister als een 'beschermschild' omdat ze bang was dat er weer iets tegenaan kwam, maar Snuffie hielp haar door de nacht en jij hielp met extra troost — vla met hagelslag. Het litteken dat overbleef noemde ze stoer haar 'fiets-diploma' en ze liet het vol trots zien. Hoewel ze voorzichtig terugkeerde naar fietsen, zat de schrik er een tijdje in. Ze tekende astronauten, dolfijnen en haar fiets op een grote kleurplaat-rol om het te verwerken. Maar een paar weken later fietste ze zonder aarzeling, en riep triomfantelijk dat ze 'van de

takken had gewonnen'. Tegen het eind van het halfjaar reed ze stiekem met losse handen, en haar angst was helemaal verdwenen.

Rosa's groenteweigering bleef een rode draad door deze maanden. Behalve rijst met sojasaus wilde ze in oktober niks, en een klein groen stipje courgette was genoeg om te weigeren omdat het 'aliens' waren. Je zag dat ze opvallend beter at als ze de juiste motivatie kreeg — drie boontjes gegeten omdat je zei dat het sterk maakt voor gym. Later at ze stampot met andijvie, wat een verrassing was, maar ze wilde de spekjes liever knapperig houden dan 'zompig' in de stampot. Ze proefde risotto en vond de smaak goedgekeurd, al was de structuur naar haar zeggen 'een beetje snotterig'. Het blijft een uitdaging, maar kleine stapjes tellen.

Haar slaapkamer veranderde mee met haar interesses. De blauwe oceaan-lamp die 's avonds aanging, de ruimte-bubbel die ze ervan maakte, de zilveren glitters en blauwe schubben van haar

astronauten-kostuum — alles werd ingericht naar waar haar hoofd op dat moment zat. En toen zei ze op een avond dat het oceaan-lampje uit mocht omdat ze nu 'groot' is. Zes en een half, en alles moest anders.

Rosa groeide ook in zelfvertrouwen. Hockey leek eerst eng met de sticks, maar ze durfde grenzen over te gaan. De spreekbeurt over de oceaan bereidde ze goed voor met zelfgemaakte vistekeningen, en ze kende alles bijna uit haar hoofd — hoewel ze wat aan haar haar frunnikt van spanning. Toen ze uiteindelijk in haar glitter-jurk met zeester-speldje voor de klas stond, was het een groot succes. Ze deelde graag kennis met volwassenen, genoot ervan om te laten zien wat ze wist, en speelde piano voor de buurvrouw die erg enthousiast was. Tegen het eind van het halfjaar was ze een zelfbewuste 'astronaut-karate-pianist' met eigen kracht.

Snuffie was overal bij. Snuffie het konijn, Snuffie de knuffel — het was niet altijd duidelijk over wie je het had, maar Snuffie was altijd dichtbij. Rosa vertelde uren lang verhalen tegen Snuffie, Snuffie kreeg een reddingsvest toen de dolfijnen-fase begon, Snuffie was publiek bij het oefenen van de spreekbeurt, Snuffie droeg een medaille die Rosa op school won, Snuffie werd haar karate-sparringpartner. Je zag hoe belangrijk dat gezelschap was — een constante in een halfjaar waarin zoveel veranderde.

Rosa's doorzettingskracht kwam van jou. Dat herken je zelf: de manier waarop ze zich urenlang kan concentreren op vingerhaken en de wereld om zich heen vergeet, hoe ze door blijft gaan als iets niet meteen lukt, hoe ze creatieve oplossingen bedenkt voor dingen die haar frustreren. Ze zucht, ze slaat op de toetsen, maar ze leert wel door. De tafel van 3 ging goed nadat ze er een liedje van maakte. De Little Mermaid-melodie kreeg ze te pakken door op gehoor te

zoeken, met hulp van jou. Eetstokjes gebruiken kostte moeite, maar ze gaf niet op. Dat is Rosa, en dat is van jou.

Haar interesses waren niet oppervlakkig. Als ze ergens mee bezig was, ging ze er helemaal in op. Ze las boeken over sterrenbeelden en astronauten, keek documentaires over het ISS, las fanatiek verder in haar pony-reeks, las boeken over dolfijnen en maakte geluidjes na. Ze lette avond na avond de sterren door het raam. Ze onderzocht steentjes met een vergrootglas. Ze poetste dagelijks haar geliefde hoefijzer. Alles wat haar boeide, werd grondig onderzocht en in alles wat ze deed verwerkt – van pianostukjes tot tekeningen tot fantasiespellen.

Eten bleef een apart punt. Warme broodjes zag ze als een feest, maan-pizza zonder groente was favoriet, vla met hagelslag was troost na de val. Ze wilde de juiste textuur, de juiste smaak, en als

dat niet klopte, was het geen discussie meer. Maar je zag dat ze stapjes zette — pindasaus durfde ze te proberen, en dat was nieuw.

De karate-proefles was typisch Rosa. Ze wilde meteen de zwarte band in plaats van geduldig de witte band te leren knopen. Discipline was niet haar sterkste kant — ze was een stuiterbal die op school en bij het eten niet stil kon zitten. Maar ze wilde wel, en dat telde. Ze stampte enthousiast mee met het mars-ritme op piano, ze hinnikt de tafel van 7, ze bouwde een hut op het plein en was een geboren leider. Haar energie zat nooit stil.

Tegen het eind van dit halfjaar stond haar zesde verjaardag voor de deur. Het kostuum was helemaal af met zilveren glitters en blauwe schubben, de taart werd een hoefijzer met blauwe vulling, en ze was vol zenuwen en enthousiasme. Je was zichtbaar trots op hoe ze foutloos piano speelde bij de generale repetitie

en daar zelfverzekerd een buiging na maakte. Het was een mooi moment — Rosa op het podium, klaar om zes te worden.

En nu, aan het eind van dit halfjaar, is Rosa iemand die weet wat ze wil. Glitter en dolfijnen zijn voorbij, ze kiest nu voor een stoere groene parka. Ze is twee centimeter gegroeid en krijgt jouw lange benen mee. Ze durft nieuwe dingen te proberen, ze fietst met losse handen, ze heeft geen oceaan-lamp meer nodig. Ze is nog steeds perfectionistisch, nog steeds een stuiterbal, nog steeds iemand die verhalen vertelt tegen Snuffie — maar ze is ook iemand die 'van de takken heeft gewonnen' en dat hardop zegt. Dat is wie ze nu is.

Rosa is nu 6½

Rosa

*Je zag Rosa's fascinatie
verschuiven van ruimtevaart
naar dolfijnen naar paarden —
telkens heel intens en
uitgebreid.*

Oktober-november: astronaut-pianiste met raket-shirt en meteoriet. December: dolfijnen-spreekbeurt, dolfijnen-klik-geluiden, dolfijnen-systeem voor tafels. Januari-februari: eerste ponyrit en nu haar 'eerste interesse', hoefijzer poetsen, paarden-galop-stukje op piano.

De buiging

Gisteren was de generale repetitie voor de kerstuitvoering. Rosa speelde het vrolijke nummer foutloos — haar vingers vonden elke toets, het marsritme zat in haar lijf. Toen de laatste noot klonk, stond ze op van de pianokruk en maakte een diepe buiging, alsof er een publiek van honderd mensen voor haar zat. Haar rug recht, haar hoofd gebogen, perfect geconcentreerd.

Zompige spekjes

We hadden stampot rauwe andijvie met spekjes. Rosa schoof haar bord opzij en vroeg of de spekjes er apart bij mochten. Ze legde uit dat ze in de stampot 'zompig' werden, en dat ze ze liever knapperig had. Ze at toen eerst alle knapperige spekjes op, een voor een, en daarna pas de rest van haar bord.

Rosa is meer een: 🐕
hondenmens of 🐈
kattenmens?

Hondenmens

6 JAAR, 1 MND

Rosa met water: 🏊
zwemmen of 🦋 liever
niet?

Liever niet

6 JAAR, 1 MND

Rosa is deze week meer:
😊 buiten of 🏠 binnen
geweest?

Buiten

6 JAAR, 1 MND

Rosa wil later worden:
🚒 brandweerman of 🩺
dokter?

Brandweer

6 JAAR, 2 MND

*Je noemde Rosa's
doorzettingsvermogen en
perfectionism 16 keer in zes
maanden — van frustratie tot
trots.*

Ze slaat hard op pianotoetsen als het misgaat, maar speelt ook uren tot het perfect is. Ze wilde opgeven met twee handen piano maar zette door. Ze worstelt met 'stomme getallen' (tafel 4, 6, 7) maar leert ze uiteindelijk foutloos. Ze ging bijna opgeven met fietsangst maar riep 'Ik heb gewonnen van de takken!'. Ze wil alles in één keer goed doen, vooral bij spelling en spreekbeurten.

Die combinatie van dramatische frustratie en hardnekkig doorzetten bepaalt veel van wat ze doet.

De witte band

Rosa deed haar eerste proefles karate. Ze vond het stoer – de bewegingen, de energie, de focus. Maar toen ze haar witte band moest knopen, werd het een drama. Haar vingers worstelden met het lint, de knoop wilde maar niet lukken. Ze wilde meteen de zwarte band, zei ze, want die paste beter bij haar nieuwe jas.

Geen poespas

We gingen een nieuwe herfstjas kopen. Rosa liep langs de jassen met glitters en dolfijnen en schudde haar hoofd. Die waren 'voor kleine kindjes', zei ze. Ze koos een stoere, donkergroene parka zonder poespas, maar wel met een heel zachte voering. Ze wilde hem meteen aanhouden in de winkel.

Rosa deze week: meer
😄 gelachen of meer 🙄
gemopperd?

Gemopperd

6 JAAR, 2 MND

Rosa deze week: meer
😄 gelachen of meer 🙄
gemopperd?

Gelachen

6 JAAR, 2 MND

Rosa slaapt het best bij:
🌙 stilte of 🎵 geluid?

Geluid

6 JAAR, 3 MND

Rosa leest het liefst: 📖
boeken of 🖥️ scherm?

Boeken

6 JAAR, 3 MND

Losse handen

Rosa fietst nu weer met losse handen als ik niet kijk. De angst is helemaal weg — ze stuurt met haar heupen, haar armen wijd, haar gezicht naar de lucht. Soms zingt ze erbij, een vrolijk paarden-galop-stukje dat ze aan het leren is. Ze wordt er zelf ook heel druk van.

Stokjes

We hadden bami en Rosa wilde voor het eerst de stokjes proberen. Het was een slagveld — noedels gleden van het hout, groenten vlogen van haar bord. Maar ze weigerde op te geven. Die focus was bewonderenswaardig. Ze bleef prikken en scheppen tot ze een paar happen in haar mond had.

Rosa deze week: meer
😂 gelachen of meer 😞
gemopperd?

Gemopperd

6 JAAR, 3 MND

Rosa is het grappigst als
zij: 😄 expres gek doet
of 😞 per ongeluk?

Expres

6 JAAR, 3 MND

Rosa wil later worden:
🚒 brandweerman of 🩺
dokter?

Brandweer

6 JAAR, 4 MND

Rosa is deze week meer:
🌞 buiten of 🏠 binnen
geweest?

Binnen

6 JAAR, 4 MND

De worstjesvisser

Rosa had erwtensoep voor zich staan, maar ze wilde alleen de worstjes en de stukjes aardappel. Ze viste heel strategisch — met haar lepel zocht ze de bodem van de kom af, haalde de worstjes naar boven, legde ze op de rand. Toen at ze ze een voor een op, zonder de rest aan te raken.

Snuffies witte band

Snuffie kreeg een wit lintje om zijn middel — hij is nu officieel Rosa's sparringpartner. Ze oefent haar karatebewegingen op hem, terwijl hij op de bank zit en toekijkt. Later kreeg hij ook de rol van scheidsrechter in de geheime club die Rosa met Sophie in de achtertuin heeft opgericht. De club gaat over het redden van zielige paarden. Ze zijn erg serieus.

Rosa zou kiezen: 🏕️
kamperen of 🏨 hotel?

Kamperen

6 JAAR, 4 MND

Rosa op haar
verjaardag: 🍰 taart of
🍦 ijs?

Ijs

6 JAAR, 5 MND

Rosa slaapt het best bij:
🌙 stilte of 🎵 geluid?

Stilte

6 JAAR, 5 MND

Rosa speelt het liefst: 👯
met vrienden of 🎸
alleen?

Alleen

6 JAAR, 5 MND

Hinniken werkt

Rosa had een kleine pianotoets — een paar korte stukjes die ze moest spelen voor haar lerares. Ze had maar twee foutjes gemaakt. 'Het hinniken werkt!' riep ze toen ze thuiskwam. Ze had zichzelf blijkbaar gemotiveerd door als een paard te doen terwijl ze oefende, wild en vrolijk.

Het grote licht

Rosa zei gisteren avond dat de lamp wel uit mocht, omdat ze nu 'groot' is. Ze lag in bed, haar stem rustig en zeker. Het was een moment — ze keek niet naar mij om bevestiging, ze wist het gewoon. Snuffie lag naast haar, zijn kop op het kussen. Die gaat nergens heen.

De astronaut-karate-pianist

Ze is van een verlegen meisje naar deze 'astronaut-karate-pianist' gegaan — zo vol zenuwen en enthousiasme dat ze de uren aftelt tot haar verjaardag.

Ze zit op de pianokruk met haar voeten bijna op de zitting, stampt mee met het mars-ritme, en loopt de hele dag sommen te maken voor iedereen die het horen wil.

Twee centimeter

We hebben Rosa gisteren tegen de deurpost gemeten. Weer twee centimeter langer. Ze krijgt die lange benen van haar vader, maar ze heeft mijn smalle schouders. Ze stond op haar tenen om nog hoger te lijken, alsof ze wilde zien hoe groot ze kon worden.

*Als ik zie hoe ze van een
verlegen meisje naar deze
zelfverzekerde 'astronaut-
karate-pianist' is gegaan...*

— Over Rosa's transformatie

